

3. Je pre odpoveď na druhú otázku relevantné, či žiadateľom je obchodná spoločnosť alebo súkromná osoba?

- (¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Törvényszék (Maďarsko)
6. decembra 2022 – Slovenské Energetické Strojárne A. S./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága**

(Vec C-746/22)

(2023/C 63/30)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Törvényszék

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Slovenské Energetické Strojárne A. S.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 23 ods. 2 smernice Rady 2008/9/ES, ktorou sa ustanovujú podrobné pravidlá pre vrátenie dane z pridanej hodnoty ustanovené v smernici 2006/112/ES zdaniteľným osobám, ktoré nie sú usadené v členskom štáte vrátenia dane, ale ktoré sú usadené v inom členskom štáte (¹) (ďalej len „smernica 2008/9“) vykladať v tom zmysle, že je v súlade s požiadavkami pre odvolania stanovenými v tejto smernici vnútroštátna právna úprava – konkrétne § 124 ods. 3 az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLII. törvény (zákon č. CLI z roku 2017 o správe daní; ďalej len „zákon o správe daní“) –, ktorá na účely posúdenia žiadostí o vrátenie dane z pridanej hodnoty na základe smernice Rady 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (²) (ďalej len „smernica o DPH“), neumožňuje v odvolacom konaní uvádzať nové skutočnosti alebo uvádzať alebo predkladať nové dôkazy, o ktorých žiadateľ vedel pred vydaním prvostupňového rozhodnutia, ale ktoré nepredložil alebo neuviedol napriek tomu, že ho daňový orgán k tomu vyzval, čím tak vytvára vecné obmedzenie, ktoré presahuje formálne požiadavky a požiadavky týkajúce sa lehôt, ktoré sú stanovené v smernici 2008/9?
2. Znamená kladná odpoveď na prvú otázku, že sa lehota jedného mesiaca stanovená v článku 20 ods. 2 smernice 2008/9 má považovať za prekluzívnu? Sú všetky uvedené skutočnosti v súlade s požiadavkou práva na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces, zakotvenou v článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), ako aj s článkami 167, 169, 170 a článkom 171 ods. 1 smernice o DPH a so základnými zásadami daňovej neutrality, efektivity a proporcionality, ktoré rozvinul Súdny dvor Európskej únie?
3. Má sa článok 23 ods. 1 smernice 2008/9 týkajúci sa úplného alebo čiastočného zamietnutia žiadosti o vrátenie dane vykladať v tom zmysle, že je v súlade s týmto ustanovením vnútroštátna právna úprava – konkrétne § 49 ods. 1 písm. b) zákona o správe daní –, podľa ktorej daňový orgán zastaví konanie v prípade, že zdaniteľná osoba, ktorá je žiadateľom, neodpovie na výzvu daňového orgánu ani si nesplní svoju povinnosť odstrániť nedostatky a v dôsledku nesplnenia tejto povinnosti nie je možné posúdiť žiadosť bez toho, aby sa pokračovalo v konaní *ex offio*?

(¹) Ú. v. EÚ L 44, 2008, s. 23.

(²) Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.